

Důvěřuj Bohu, on se stará!

Pod velením kapitána George Granta uháněla loď plnou parou. Nacházela se asi sto mil od pobřeží Floridy. Nejmladšího člena posádky sedmnáctiletého chlapce, poslali vyčistit palubní odtok. Ten při práci uklouzl a přepadl přes palubu. Nikdo tuto nehodu neviděl.

Když o hodinu později posádka zasedla ke snídani, všimli si, že chlapec chybí. Okamžitě ho začali hledat, ale marně. O ztrátě informovali kapitána. Ten si zavolal velitele posádky a zeptal se ho, kdy byl chlapec naposledy viděn. Bylo to ráno, asi ve čtvrt na osm. Teď bylo 8,21. Uplynula tedy více než jedna hodina. To znamená, že chlapec by měl být asi osmnáct mil za námi, usoudil kapitán.

Kapitán bez váhání zavelel, aby loď obrátili nazpět. Neočekával, že by chlapce ještě našel. Nepříznivý vítr zvedal vlny a v takovém případě je hlava příliš malým bodem na obrovské ploše neklidného oceánu. Kromě toho mu řekli, že chlapec není zkušený plavec. Kapitán pohlédl na hodinky a řekl: „Za pár minut tam budeme.“

„Snižujte rychlost, zpomalíme,“ zavelel kapitán. Jeho oči kmitaly sem a tam, až se najednou zastavily. „Plnou parou vzad!“ vydal rozkaz. „Připravte se ke spuštění záchranného člunu!“

Bylo to neuvěřitelné. Díky své zkušenosti s pozorováním moře zaznamenal chlapcovu hlavu, která se asi sto metrů od lodi střídavě objevovala mezi vlnami.

Když se později chlapec z té tvrdé zkoušky vzpamatoval, navštívil ho kapitán a položil mu otázku: „Nejsi zdatný plavec, a přitom jsi byl ve vodě více než dvě a půl hodiny. Jak ses vůbec mohl udržet na hladině?“

„Víte, pane, já jsem věděl, že se pro mě vrátíte. Já jsem vám důvěřoval!“

„Jak sis mohl být tak jistý, že to udělám?“, zeptal se ho kapitán.

„Protože jste prostě takový, pane!“

Podle R.H.Lloyda: More Assembly Services